

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15 - 04 - 2015

En aquell temps, Jesús digué:

--T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos(...) »Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega, lleugera. ” (Mt 11, 25. 28-30).

Avui, Jesús es dirigeix a cada u de nosaltres amb aquesta invitació: estem cansats, oprimits, angoixats per tot el que passa en el món, al nostre voltant i dins nostre. El nostre cor està aclaparat.

Jesús ens parla de benvolença i humilitat, dues qualitats, avui, poc emprades, i que han pres una connotació no massa positiva. Creiem que la persona benèvola és aquella que es sotmet, que no té iniciativa ni és capaç de desempallegar-se dels conflictes, que és dèbil, passiva, que cedeix. Una persona que té por.

Sens dubte que la persona benèvola, no està molt de moda en la nostra societat, on la violència, l'agressivitat, l'agitació prenen un aire important, on es lluita per conquerir el poder, la fama, el diner... o per emergir i ensorrar l'altre... per demostrar la pròpia força.

Però, Jesús el Ressuscitat, que ha vençut la mort, ens diu que Ell pot alleugerir els nostres mals si aprenem d'Ell, que és benèvol i humil de cor.

La persona benèvola, és la que sap controlar les seves pròpies reaccions, sobretot la ira. És la que no s'irrita davant del mal i no es deixa arrossegar per les emocions violentes. La seva benvolença no té res a veure amb la debilitat o la por. No és còmplice del mal ni de la llei del silenci.

La benvolença és fruit de l'Esperit Sant. Aflora de l'experiència d'haver conegut a Déu com a Pare, que ens ha estat revelat Jesús, el Crist. I Jesús ens repeteix avui a tots: apregueu de mi que sóc benèvol i humil de cor.

Si som capaços de demanar a l'Esperit Sant que ens ajudi a imitar Jesús, podem estar segurs que obtindrem resposta. I llavors tindrem la "força dels benèvols", és a dir una gran força d'ànim, que implica el domini d'un mateix, la templança, l'alegria, la pau. I amb aquestes armes potents, i no violentes, segurament posarem el nostre granet de sorra i contribuïrem en la millora de la societat i podrem anar construint un món més just, respectuós, obert al diàleg i a la confrontació, a l'esperança i a la pau. Contribuïrem a fer un món millor.

Aquest és el coratge que encomanava Magdalena Aulina, convidant a tothom, sense fer distincions de cap mena, a ser perfectes, com Déu, el nostre Pare, és perfecte. A seguir l'Evangeli, a ser dòcils a la inspiració de l'Esperit, per rebre'n els seus dons i els seus fruits. Només d'aquesta manera es pot ser un cristià autèntic, es pot ser una persona humil, pacífica, plena de la força de l'Esperit Sant, i amb aquesta força s'esmerça a superar la força del mal amb el bé, amb la paciència, amb l'amor, el perdó i la pau.

Magdalena sabia que per viure la virtut de la benvolença és necessària una gran fe. I també una vida de pregària i d'unió amb Déu, que ens torna benèvols i ens dóna força i assossec espiritual, inalterable, confiat. Ens dóna la pau verdadera.

